

Emperyalizme ve kapitalizme
karşı savaşmayı uygun görən
bir doktrini isleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAS

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : 2 Sayı : 50 9 Kasım 1966 Fiyatı : 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni:

ATTİLÂ AŞUT

Sorumlu Yönetmen :
ERDOĞAN GÖNÜLLER

Yönetim Yeri :
Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3

Yazışma adresi :
P. K. 80 - TRABZON

Baskı : "Hâkimiyet," Basımevi

Atatürk, ölümsüzlüğünün 27. Yıldönümünde «Sanık Sandalyesi»nde! (Atatürk'e lâyık evlâtlar olduğumuzu ispat edeceğiz)

BÜYÜK Kurtarıcı Atatürk'ün 27. ölüm yıldönümü, «Bursa Söylevi»nin sanık sandalyesine oturtulduğu bir dönemde anmaktadır.

Yedi cephede yedi düvelte çarpışarak bütün dünyaya Türk egemenliğini kabul ettiren ve bir enkaz yiğininden modern «Türkiye Cumhuriyetini kuran Büyük Atatürk, dış sömürüklerle işbirliği yapan komprador burjuvazisi tarafın-

dan gözden düşürülmeye çalışılmaktadır.

Özel çıkarları Atatürk ilkeleriyle çatışma ve çelişme halinde bulunan sermaye çevreleri, kiralık kalemleri ile her gün Türk toplumunun temellerini sarsmakta ve Türkiye'yi yeriden ba-

ÇIKARCILARIN UYKUSUNU KAÇIRAN BURSA SÖYLEVI

TÜRK genci, inkilâpların ve rejimin sahibi ve bekçisidir. Bunların lüzumuna, doğruluğuna herkesten çok inanmıştır. Rejimi ve inkilâpları bilmemiştir. Bunları zayıf düşürecek en küçük veya en büyük bir kırpıtı ve bir hareket duydu mu, «bu memleketin polisi vardır, jandarması vardır, ordusu vardır, adliyesi vardır» demiyecektir. Hemen müdahale edecektir ve kendi eserini koruyacaktır. Polis gelecektir, asıl suçluları bırakıp, suçlu diye onu yakalıracaktır. Genç «polis, henüz inkilâp ve cumhuriyetin polisi değildir» diye düşünecek, fakat asla yalvarmıyacaktır. Mahkeme onu mahkûm edecektir. Gene düşünecek, «demek adliyesi de İslâh etmek, rejime göre düzenlemek lâzım» diyecek. Onu hapse atacaklar, kanun yolundan itirazını yapmakla beraber, Meclise telgraflar yağdırıp, haklı ve suçsuz olduğu için tahiyesine çalışılmamasını, kayırılmamasını istemeyecektir. Diyecek ki: «Ben, iman ve kanaatimin icabını yaptim. Müdahale ve hareketimde haklıyım. Eğer bura ya haksız gelmişsem, bu haksızlığı meydana getiren sebep ve âmilleri düzeltmek de benim vazifemdir.»

İşte benim anladığım Türk genci ve Türk gençliği...

ATATÜRK

ATATÜRK SENDENİZ!

gümeli bir ülke durumu na getirmenin yollarını aramaktadırlar.

Osmanlı uşaklarına taş çıkartan bir satılmışlıkla yurdumuzu yabançılara peşkeş çekmeye çalişan bu çıkışcılar gürer hı karısında, emekçi halkımız ve uyanık genç

liğimiz, yiğit bir direne me örneği vermeye başlamıştır.

Türk gençliği, eserini korumaya her zaman niuktedirdir. Bornova Savcılارının ve Durrî Efendi taslaqlarının gücü, bunu durdurmaya yetmiyecektir!

«Mali haram, canı helâl»

HİLMİ ÖZGEN

TARİHÇİLER yazıyor, Simavna Kadısı oğlu Bedrettin'i Padişah adına idama mahkûm eden kara sakallı, kara cahil Haydar Herevi, idam fetvasında diyor ki: «Tanrı buyruklarına karşı koyan, nizamî âlemi bozan mülhit Bedrettin'in canı helâl, mali haramdır.»

Halbuki o dönemlerde yolsuzluğundan, dira yetsizliğinden kellesi uçurulan vezirler Bostancı, başına gönderilirken «maktulün defteri dürüllüp, mallarının hazineye irat kayıt edilmesi» onaylanırdı. Simavna Kadısının hazineye irat kayıt edilecek mali olmadığından mı, yoksa imparatorluktaki mülkiyet düzeninin gayri meşruluğunu ileri süren bir zindigin mallarının da haram görülmüşinden mi; her nedense idam fetvasında «mali haram, canı helâl» deyimi yer almıştır.

Canını ülküsü uğruna çoktan helâl eden Bedreddin'in hazineye kalaçak mali olmadığından şüphemiz yoktur. Mısır'da Ahlatlı Hüseyin'e müsit olurken ettiği yemine bağlı kalarak (canını dostları ve inançları yoluyla...) feda etmesini de doğal görmekteyiz. Ancak Osmanoğulları salanatına ilk baş kaldırın bu yiğit Türk'ün, o zamanın sahte müslümanlarına verdiği bir ders vardır ki, bunu iyi değerlendirmemiz gereklidir.

Kureyş Kabillesinin varlıklı Emeviye koluna karşı ekonomik bir direnişin ilk temsilcisi olarak ortaya çıkan Muhammed; Ebüllehep'ler, Ebucihil'ler, Ebusüfyan'larla savaşlara girişirken, çevre içinde toplanan Haşimî kolunun en fakir müslümanları idi. Muhammed, Emevi-kolunun direnişini kırarak, üç büyük savaştan sonra egemenliği

ni kurabilmiş ve bu varlıklı kabilenin uluları, istemeye istemeye müslümanlığa bağlı görünmüştür. Ancak üçüncü halife Osman zamanında varlıklı kişiler yine idareyi ele geçirerek fakir halkın sömürmeye başlamışlar ve Muhammet'in ölümünden çok az sonra eski sultanatlarını yeniden kurmayı başarmışlardır.

Komşumuz Irak Devletinin genç tarihçilerinden Salih Ahmet Elali'nin birinci yüzyıla ait belgeler üzerinde yaptığı çok ciddî incelemelerle anlaşılmıştır ki, Osman zamanında Bağdat ve Basra'da Yahudi Bezirgânlarla anlaşan müslüman uluları, ortaklaşa ticarete başlamışlar ve kitabına uydurulmuş faiz hileleriyle büyük varlıklar edinmişlerdir. Muhammedin Tanrı adına kendi lere cennete gideceklerini müjdelediği on kişiden ikisi olan Talha ve Zübeyr, varlık hırsına kapılarak büyük servetler edinmişler ve Talha bir Arap ülkücü tarafından öldürülüdüğü zaman 1 milyon 200 bin dirhem altın ile 30 milyon dirhem altın değerinde taşılı ve taşitsız mal bıraktığı anlaşılmıştır.

Muhammedin sağlığında ülkücü görünen bu gençler, kısa zamanda inançlarını yitirerek dünya hırsına kapılırken, bu kadar altın ve gümüşün ağırlığıyla cennetin dar kapısından giremiyeceklerini elbette biliyorlar-

di. Ancak dinsel inançla rı yüzeyde olan sahte müslümanlar gibi, onlarda beş vakit namaz kılıp oruç tutup, zekât verecek cennete kavuşabileceklerini ummuş olacaklar ki, Osman'ın yolsuzluklarına göz yummuşlar ve fıkara babası Ali'nin Halifeliğini önlemek için elden gelen kötülüğü yapmışlardır.

Sonunda Arap ülküleri, bütün azgınlığı ile ortaya çıkan bu mal hırsını önleyebilmek için, Ali ve Selman'ın öncülüünde «Fütüvvet - Kardeşlik» örgütünü kurmuşlar ve gayri meşru varlık edinen Arap zenginlerine karşı gizli bir savaşa girişmişlerdir. Aralarında bir kuruş varlık bırakmadan hayatı gözlerini yuman Ebubekir, Ömer ve Ali'den sonra Emeviye sultanatının eline geçen müslümanlık, bir çeşit sömürme düz-

ni olarak orta ve yakın doğuda gelişirken, ilk direniş Türk Boyalarından gelmiş ve Anadoluya göç eden yiğit savaşçılar, Hacıbektaş ocağından «ülkü» meşalesini yakarak sahte müslümanlık kuralarına başkaldırmışlardır.

Bugün yurdumuzun iş alemine hâkim olan ünlü kompradorların müslümanlığa bağlı olduklarını ve nürculuk teşkilatına bağışlarda bulunduklarını gördükçe, yüzyıllarca önce Basra kentinde Yahudi'lerle ortaklaşa faizcilik yapan ve milyonlarca dirhem altın kazanabilmek için müslümanlık ilkelerine ihanet eden Talha ve Zübeyr'i hatırlamamak mümkün mü? Ve Bedrettin'in ölümünden 500 yıl sonra toplum savaşını yiğitçe sürdürdüren Ali Faik Cihan gibi yürekli aydınları düşünüp kıvaç duymamak mümkün mü?

KURTULUŞ SAVAŞI ÖYKÜLERİ: II

Özgürlük üzre gögerdi

Deh dedi gecenin ardından Topal Hasan Gayri yok mümkün olacak dedi. Karşı dağlarda buğday başakları kan kokuyordu.

Deh dedi sabaha değin beygirine deh dedi. Tepe bayır ellerini tuttu bir aydınlığa Bastonunu toprağa, toprağa vuruyordu.

Yok mümkün kurtulacak, kurtulacak. Beş değil onbeş düvel olsa viz gelir. Bu topraklar bizim, bize kalacak dedi.

Karşı dağlardan bir ışık iniyordu. Kan kokuyordu buğday başakları. Şu nasırı ellerime bak dedi.

Deh dedi sabaha değin karanlıklarda deh dedi. Kanlı başaklar geride, önünde kanlı deniz. Güneş tuttu özgürlük üzre gögerdi.

ALÂETTİN BAHÇEKAPILI